

De knipoog vormt de rode draad in het werk van SOAP Ateliers, maar jolig wordt het nooit. Wel efficiënt. Want of het nu gaat om de inrichting van een supermarkt of een kantoor, SOAP komt altijd met creatieve en ruimtebesparende oplossingen.

Fotografie: Maarten Schets. Styling: Erica van Brussel. Tekst: Marjan Ippel.

SOAP

OF DE ONTWIKKELINGEN BINNEN EEN TEAM VAN BINNENHUISARCHITECTEN

Werkruimte in studio 2: de strepen op de achterwand geven de ruimte dynamiek. De bureaustoel is van Akaba (via Car).

Binnenkomst in studio 1: een dichte kastenwand wordt 'openbroken' door glazen vitrines met daarin ontwerpen.

De hal van Loods 6, waarin Springtime is gevestigd. De trappen waren er al; de lamp erboven is een idee van SOAP.

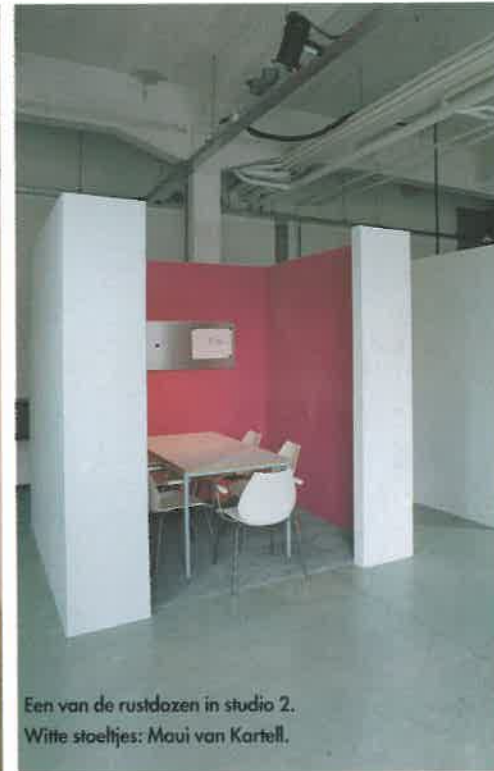

wat voorafging: de beginnende binnenhuisarchitectes Patricia Hessing, Sacha Winkel en Ilke Brunings van OEPS Vormgevers willen nog een biertje bestellen in hun Delftse stamkroeg. Maar de tien eveneens beginnende heren industrieel vormgevers, werkend vanuit een Delftse zolder onder de naam Gijs, nodigen ze aan hun stamtafel uit.

drie jaar later: OEPS is intussen samengegaan met een grafisch ontwerper (Merian Ploot) en een conceptontwikkelaar/projectmanager (Arnold Aerssen). De naam is veranderd in SOAP Ateliers. Gijs gaat ook anders door het leven: als Springtime. SOAP heeft zojuist voor de derde keer een werkruimte voor ze ingericht.

De vitrinekast met zicht op de deur waarachter de serverkast is gevestigd. De ronde lamp op de deur zorgt voor een 'scheeps-effect'.

Een van de rustdozen in studio 2. Witte stoeltjes: Maui van Kartell.

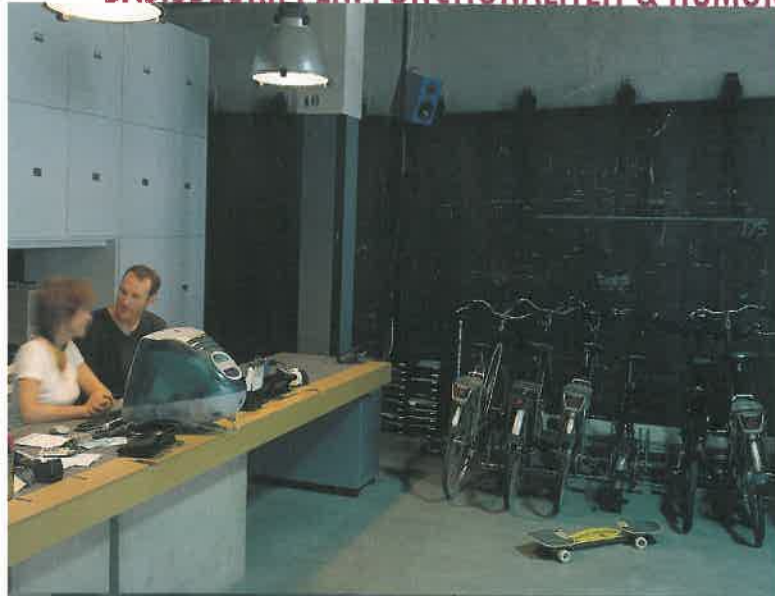
alles-in-één kast

SOAP Ateliers heeft in de afgelopen drie jaar ook discount supermarkt Basismarkt gerestyled: 'Je schaamt je nu niet meer om er te kopen.' Daarnaast hebben ze diverse privéhuizen ingericht, een keuken en een door firma Boffi in productie genomen wastafel ontworpen. Op dit moment neemt SOAP de uitbreiding van de horeca in Airport Rotterdam voor haar rekening. Sleutelwoorden: betaalbaarheid, functionaliteit, schoonheid en humor. Zegt Patricia Hessing: 'Onze sterke kant is op een efficiënte manier de ruimte benutten, zonder dat dit ten koste gaat van het beeld en het lijnenspel.' Zoals bij de immense aan twee kanten te gebruiken, babyblauwe dubbele kastenwand, waar de bezoeker van Springtime onmiddellijk na binnenkomst tegenaan loopt. Deze biedt zoveel opbergruimte, zelfs een kleine garderobe, dat verdere kasten overbodig zijn.

De tijdschriften zijn overzichtelijk opgehangen aan simpele schildersklommen.

BASISBEGRIPPEN: FUNCTIONALITEIT & HUMOR

Linoleum werkbladen maken muismatten overbodig. Aan de wand: isolatiemateriaal ter verbetering van de akoestiek. BOVEN Het rek bij de receptie is grotendeels gevuld met door Springtime ontworpen fietsen.

De verhoogde open vergaderruimte in het penthouse.

verrijdbare bureaugarretjes

'We proberen altijd terug te gaan naar de basisvragen van de opdrachtgever. Ontdekken wat hij of zij nu echt wil. Springtime wilde de eerste ruimte, nu studio 1, zoveel mogelijk intact houden en alle functies bijeenbrengen zonder hokjes te creëren. Ook wij vonden de industriële sfeer van de loodsruimte met zijn betonnen vloer, betonnen kolommen en oude loodsdeur zo karakteristiek, dat we zo min mogelijk wilden ingrijpen. Respect voor dat wat al was, is altijd één van onze uitgangspunten. Vandaar de oplossing van de open 'vergaderruimte' op een verhoging, die kan worden afgesloten met een blauw velours gordijn. Zo breng je twee functies in één ruimte onder, zonder dat dit ten koste gaat van de ruimtelijkheid.

Springtime wilde ook flexibele werkplekken voor het groeiend aantal medewerkers. Wij hebben de bureaus daarom juist op onverplaatsbare betonnen zuilen gezet. Onder elk werkblad is ruimte voor individuele werkgarretjes, die 's avonds onder het podium van de vergaderruimte kunnen worden gereden.'

Onverwachte dubbelfuncties sparen ruimte én werken verrassend. Zoals het pontificaal geplaatste fietsenrek, waarin de fietsen voor dagelijks gebruik staan geparkeerd. Het is tegelijk een display van Springtimes specialisme: fietsen en fietsonderdelen. Het rommelig ogende rek past binnen de informele bedrijfscultuur. Net als de meterslange donkerbruine cafétafel met bistrostoelen. 'Elke middag wordt er gezamenlijk geluncht in kroeg sfeer.' Jorrit Schoonhoven van Springtime: 'Het ontwerp is perfect, hoewel sommigen van ons inmiddels toch een vaste werkplek hebben. Ik zou dan ook niets willen veranderen. Alleen... soms denk ik vanwege de akoestiek: toch maar niet een tapijtje op de betonnen vloer?'

afzondering in een rustdoos

Omdat Springtime snel groeide, was al gauw een tweede ruimte nodig: studio 2. Opnieuw

kreeg SOAP de opdracht: 'Eigenlijk wilden ze meer van hetzelfde - afgezien van de wens om zich tijdelijk in alle rust te kunnen afzonderen. Vandaar de drie 'rustdozen' in de ruimte, die aan drie kanten gesloten zijn. De roze wanden waren even wennen, net als het babyblauw van de kasten in studio 1. Maar nu hebben ze zelfs een babyblauwe bedrijfsauto!'

De meest recent opgeleverde presentatieruimte, het één paar verdiepingen hoger in de loods gelegen penthouse, heeft een heel andere sfeer. Dat was ook de bedoeling: hier moeten de (potentiële) opdrachtgevers kunnen worden ontvangen. Door het chique, maar saaie grijze Van Besouw tapijt dat er al lag te omzomen met een brede zilverkleurige multiplex plint, ontstaat de illusie van een vloerkleed. De ruimte is net als de studio's in zones ingedeeld: de bureaus geconcentreerd bij het raam, de vergaderplek dieper in de ruimte en de voorzieningen helemaal achteraan achter een transparant scherm van dutracyl. Ook hier is, ditmaal met een zilverkleurig gordijn van verduisteringsstof, de ruimte deels af te sluiten tot een 'doos'.

boksballen tegen frustraties

Samen met de gestyleerde witleren 'boksballen' aan de kolommen, die daadwerkelijk worden gebruikt om frustraties op af te reageren, vormt de doos één van de vele ontwerpgrapjes waar SOAP het patent op heeft. 'Wij zoeken altijd het oeps-effect. Mensen moeten bij binnenkomst even denken: 'Oeps.' Maar het zijn nooit grappen om de grap. De boksballen hebben wel degelijk een functie. Wij vonden de kolommen te iel: ze verstoorden het mooie lijnenspel van de raamstijlen.' Grappen bij wijze van onderscheidend kenmerk, zoals de pay-off 'to be continued...' onderaan het briefpapier van SOAP - binnenhuisarchitectuur nieuwe stijl? Jorrit Schoonhoven: 'Ondanks de knipoog geeft de sfeer ons bureau vooral credibility. De opdracht is al half binnen als een fabrikant hier over de drempel gaat.' Soap wordt zeker vervolgd.

De presentatieruimte in het penthouse. De witte stoel en voetenbank - naast de boksbal - zijn van Pierre Paulin (Artifort via Bebob). De groene en de zilvere stoeltjes zijn ontworpen door Eero Saarinen.